

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 października 2022 r., (data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.: 7 października 2022 r.) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) A. W. (1) Kancelaria (...) w O. złożyła do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. skargę na radcę prawnego H. L..

W złożonej skardze, Komornik Sądowy A. W. (1) zarzuciła radcy prawnemu H. L. nr wpisu (...), postępowanie sprzeczne z prawem oraz postępowanie naruszające obowiązki zawodowe, tj. naruszenie art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

(ustalonego uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), polegające na niewłaściwym wywiązywaniu się z obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klienta oraz brak wykonywania czynności zawodowych sumiennie i z należytą starannością.

Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu H. L., że nigdy nie zapoznał się z aktami spraw egzekucyjnych prowadzonych przez składającą skargę oraz prowadził sprawy klienta w sytuacji braku wystarczającej wiedzy i doświadczenia, jednocześnie radca prawny H. L. wielokrotnie składał oddalone przez sądy oraz inne organy skargi na prawidłowo toczące się postępowanie egzekucyjne.

W szczególności Komornik Sądowy A. W. (1) zarzuciła radcy prawnemu H. L.:

1.

niewłaściwe wywiązywanie się z obowiązków zawodowych oraz brak należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych poprzez wnioskowanie w piśmie z dnia 27 września 2022 r., w sprawie Km 681/09, o „rozliczenie” prowadzonej egzekucji, gdy „rozliczenie” zostało sporządzone 26 czerwca 2020r., i odebrane osobiście przez pełnomocnika w dniu 15 lipca 2020 r.,

2.

naruszenie art. 804 § 1 k.p.c. – wskazujące wprost, iż „organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym”,

3.

naruszenie art. 770 § 1 k.p.c. – wskazującemu, iż to „dłużnik zwraca wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji” oraz art. 770 § 2 k.p.c., stanowiącego, iż „koszty postępowania egzekucyjnego ustala postanowieniem komornik wraz z ukończeniem postępowania egzekucyjnego, jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego”. Jak podnosi skarżąca, koszty zostały ustalone w postanowieniu z dnia 26 czerwca 2020 r. Natomiast postanowienie z dnia 10 grudnia 2018 r. zostało wydane w toku czynności, stosownie do treści art. 825 pkt 1 k.p.c. wobec wniosku wierzyciela,

4.

niewłaściwe wywiązywanie się z obowiązków zawodowych oraz brak należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych poprzez wnioskowanie w piśmie z dnia 27 września 2022 r., w sprawie A. K., bowiem „rozliczenie” zostało sporządzone w dniu 26 czerwca 2020 r., odebrane osobiście przez pełnomocnika w dniu 15 lipca 2022 r., postępowanie w sprawie zakończono postanowieniem o przekazaniu akt do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) M. B. (1) z dnia 9 kwietnia 2018 r., sprostowanym postanowieniem z dnia 14 listopada 2019 r.,

5.

naruszenie art. 770 § 1 i § 2 k.p.c., w sprawie prowadzonej i zakończonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) M. B. (1) oraz kłamstwo w sprawie braku sprostowania postanowienia o przekazaniu akt,

6.

niewłaściwe wywiązywanie się z obowiązków zawodowych oraz brak należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych poprzez brak zapoznania się z treścią planu podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości sporządzonego w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy (...), skierowanego do stron pismem z dnia 1 lipca 2016 r., wraz ze stosownym pouczeniem,

7.

obrazę treści art. 773 k.p.c., polegającym na przekonaniu pełnomocnika dłużnika, że fakt prowadzenia egzekucji przez więcej niż jeden organ egzekucyjny stanowi o zbiegu egzekucji, gdy tymczasem art. 773 § 1 k.p.c., już w pierwszym zdaniu stanowi, iż zbieg następuje w przypadku prowadzenia egzekucji administracyjnej i sądowej tej samej rzeczy lub prawa majątkowego. Brak takiej informacji od jakiegokolwiek organu administracyjnego w toku prowadzonego postępowania.

Jak dalej zarzuca Skarżąca, pisma z dnia 27 września 2022 r., pozostają w rażącej sprzeczności z treścią art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych, odpowiada za formę i treść sporządzonych przez siebie pism procesowych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze świadczoną pomocą prawną. Pisma niniejsze – zdaniem Komornik Sądowej A. W. (1) – zostały oparte na fałszywych przesłankach a postępowanie radcy prawnego H. L. wypełnia przesłanki art. 23 k.c., co może narazić skarżącą na utratę zaufania publicznego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinary Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny M. B. (2), oceniając treść skargi z dnia 3 października 2022 r., postanowieniem z dnia 12 grudnia 2022 r., sygn. akt R.D. 116/22 na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz.1166) postanowiła wszcząć dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego H. L. przewinień dyscyplinarnych polegających na tym, że radca prawny H. L.:

1.

działając jako pełnomocnik M. i B. K., działał sprzeczenie

z prawem, nie wykonywał czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, sumiennie i z należytą starannością, wywiązywał się z obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klientów, jak również nie dbał, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi innych instytucji przed którymi występuje – poprzez wnioskowanie w piśmie z 27.09.2022 r., w sprawie (...) o przesłanie rozliczenia, które to zostało sporządzone w formie postanowienia z dnia 26.06.2020 r., odebranego osobiście przez radcę prawnego H. L. w dniu 15.07.2020 r., podczas gdy od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego

(26.06.2020 r.), nie podejmowano żadnych czynności egzekucyjnych co skutkowało naruszeniem powagi organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne

- co stanowi naruszenie art. 6, art. 7 ust. 2, 12 ust. 1, art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a także postanowień z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

2.

działając jako pełnomocnik M. i B. K., działał sprzeczenie

z prawem, nie wykonywał czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, sumiennie i z należytą starannością, jak również nie dbał, aby jego zachowanie nie naruszało powagi innych instytucji przed którymi występuje – poprzez sformułowanie do skarżącej zarzutu naruszenia art. 804 § 1 k.p.c., podczas gdy organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, jak również naruszenia przez skarżącą art. 770 § 1 i 2 k.p.c. – poprzez sformułowanie żądania zwrotu dłużnikom kosztów postępowania egzekucyjnego niezgodnie z zasadami wskazanymi w w/w przepisach co skutkowało naruszeniem powagi organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne

- co stanowi naruszenie art. 6, art. 12 ust. 1, art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a także postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.

o radcach prawnych,

3.

działając jako pełnomocnik A. K., działał sprzecznie z prawem, nie wykonywał czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, sumiennie i należytą starannością, wywiązywał się z obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klienta, jak również nie dbał, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi innych instytucji przed którymi występuje – poprzez wnioskowanie w piśmie z 23.09.2022 r., o przesłanie rozliczenia, które to zostało sporządzone w formie postanowienia z dnia 26.06.202 r., odebranego osobiście przez radcę prawnego H. L. w dniu 15.07.2020 r., a dalsze czynności egzekucyjne mogły być podejmowane wyłącznie przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) M. B. (1), któremu akta komornicze zostały przekazane na mocy postanowienia z dnia 9.04.2018 r.

(następnie sprostowanego przez skarżącą postanowieniem z dnia 14. 11.2019 r.) co skutkowało naruszeniem powagi organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne

- co stanowi naruszenie art. 6, art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

4.

działając jako pełnomocnik A. K., działał sprzecznie z prawem, nie wykonywał czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, sumiennie i z należytą starannością, jak również nie dbał, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi innych instytucji przed którymi występuje – poprzez sformułowanie do skarżącej zarzutu naruszenia przez nią art. 804 § 1 k.p.c., podczas gdy organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, naruszenia przez skarżącą art. 770 § 1 i 2 k.p.c. – poprzez błędną ocenę wystąpienia zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej co skutkowało naruszeniem powagi organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne

- co stanowi naruszenie art., 6, art. 12 ust. 1, art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny M. B. (2) uwzględniając dane zebrane w sprawie, na podstawie art. 313 § 1 i 2 k.p.k. w zw. art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) postanowiła przedstawić radcy prawnemu H. L. zarzut, że:

Działając jako pełnomocnik M. i B. K. oraz A. K., w okresie od 15.07.2020 r do 27.09.2022 r. (...) W., nie wykonywał czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, sumiennie i z należytą starannością, wywiązywał się z obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klientów, jak również nie dbał, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi innych instytucji przed którymi występuje,

Co stanowi postępowanie sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego polegające na

1)

kierowaniu do komornika wniosków o ponowne „rozliczenie” zakończonych na mocy postanowień z dnia 26.06.2020 r., postępowań egzekucyjnych,

2)

wywiązywaniu obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań M. i B. K. oraz A. K.,

3)

nie zapoznanie się z planem podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości dłużnika, sporządzonego przez Sąd Rejonowy (...),

tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne polegające na naruszeniu zasad etyki tj. art. 6, art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

(ustalonego Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) dalej Jako (...) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r., sygn. akt R.D. 116/22 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny M. B. (2) na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), umorzyła dochodzenie w sprawie.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego M. B. (2), zgromadzone w aktach sprawy dowody z dokumentów, w postaci skargi z dnia 3.10.2022 r., pism obwinionego z dnia 27.09.2022 r., oraz 23.09.2022 r., (...) z dnia 15.07.2020 r., pisma informacyjnego skarżącej z dnia 12.12.2022 r., jak również z przeprowadzonego postępowania dowodowego w postaci wyjaśnień obwinionego – nie potwierdziły popełnienia przez radcę prawnego H. L. zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych.

Jak dalej uzasadnia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego - radca prawny H. L., jako profesjonalny pełnomocnik M. i B. K. oraz A. K. – swoje obowiązki wykonywał rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem oraz zasadami etyki zawodowej, jak również był wolny od nacisków oraz ingerencji z jakichkolwiek stron. W kontekście natomiast zarzutu skarżącej, że obwiniony działał wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klienta, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny M. B. (2), stanęła na stanowisku, że postępowanie dowodowe nie wykazało, iż obwiniony wywiązywał się ze swoich obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klientów i na skutek ich bezpodstawnych żądań. Postępowanie dowodowe również nie doprowadziło Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do wniosku, że obwiniony nie wykonywał swoich czynności zawodowych sumiennie i bez należytej staranności oraz, że swoim działaniem mógł naruszyć powagę instytucji Komornika Sądowego. Z treści pism obwinionego oraz jego wyjaśnień – jak dalej uzasadnia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego - wyraźnie wynika, że radca prawny H. L., działał wyłącznie w celu ochrony uzasadnionych interesów klientów i nie oczekiwał od skarżącej - A. W. (1) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...), podejmowania działań niezgodnych z prawem, lecz wyłącznie przesłania niezbędnego dla klientów radcy prawnego, księgowego rozliczenia postępowania egzekucyjnego, celem sprawdzenia jakie kwoty zostały przekazane i na podstawie którego radca prawny H. L. miałby możliwość rozważenia dalszej merytorycznej obrony praw jego klientów oraz zweryfikowania kiedy, jakim wierzycielom i jakie kwoty zostały przekazane.

W ocenie więc Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnego M. B. (2) analiza zgromadzonego materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do postawienia radcy prawnemu H. L. zarzutu naruszenia postanowień ustawy o radcach prawnych jak również postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) A. W. (1) nie zgodziła się z rozstrzygnięciem niniejszego postanowienia i za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. A. W. (2)

w dniu 8 marca 2023 r., wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odwołanie z dnia 27 lutego 2022 r.

W odwołaniu Komornik Sądowy A. W. (1) podtrzymała dotychczasowe stanowisko odnośnie zarzucanych radcy prawnemu H. L. czynów, które według skarżącej należy zakwalifikować jako przewinienie dyscyplinarne.

Zdaniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...), nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., że w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów ustawy

o radcach prawych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Skarżąca zarzuca niniejszemu postanowieniu pochojne, pobieżne i ogólnikowe rozpatrzenie przedstawionych zarzutów. Brak należytej staranności przy sporządzaniu zaskarżonego postanowienie, albowiem skarżąca raz figuruje jako A. W. (1) a raz jako A. W. (3). Ponadto skarżąca podnosi, że trudno czynić organowi egzekucyjnemu zarzuty nieprzestrzegania prawa w sytuacji, gdy zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 590), komornik jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość ze względu na wykonywanie czynności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stosownie do postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej

za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

W myśl art. 6 Kodeksu Etyki Rady (...) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Przez rzetelne wykonywanie czynności zawodowych należy rozumieć, że radca prawny wypełnia swoje obowiązki dokładnie, należyście, solidnie i odpowiedzialnie, na wysokim poziomie oraz sprosta wymaganiom postawionym przez przepisy prawa i będzie przy tym godny zaufania. Uczciwe wykonywanie obowiązków zawodowych to natomiast takie, w którym priorytetem jest szacunek dla prawa i przyjętych zasad, cudzej własności i brak zdolności oszustwa.

Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.

Należy wskazać, że do zastępstwa prawnego mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o zleceniu, uregulowanym w art. 743, co oznacza, że celem działania pełnomocnika nie jest uzyskanie oczekiwanego przez stronę rezultatu, lecz działanie z zachowaniem należytej staranności.

W orzeczeniu z dnia 22 stycznia 2014 r., sygn. akt WO – 81/13 (www.kirp.pl) Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że przyjęcie zlecenia i otrzymanie wynagrodzenia rodzi po stronie radcy prawnego obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z wiedzą prawniczą, uczciwie i należyłą starannością. Zagadnienie należytej staranności w zakresie działalności zawodowej profesjonalnego pełnomocnika procesowego było wielokrotnie poruszane w orzecznictwie sądowym. W wyroku z dnia 15 marca 2012 r., sygn. akt I CSK 330/11 (OSP 2012, Nr 12, poz.123) Sąd Najwyższy wskazał, że art. 355 § 2 k.c. wymaga, aby należyłą staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określać przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego M. B. (2), że nie doszło do naruszenia art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przez radcę prawnego H. L..

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego radca prawny H. L. wykonywał swoje obowiązki zawodowe sumiennie, rzetelnie, uczciwie, starannie z dołożeniem należytej staranności. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego działania radcy prawnego mieszczą się w granicach określonych przepisami prawa wobec czego nie znajduje podstawy prawnej do uwzględnienia zarzutów skarżącej dotyczących naruszenia art. 804 § 1 k.p.c., art. 770 § 1 i § 2 k.p.c. oraz art. 773 k.p.c.

Zgodnie z art. 763 § 1 k.p.c. komornik zawiadamia stronę o każdej dokonanej czynności, o której terminie nie była zawiadomiona i przy której nie była obecna, i na jej żądanie udziela wyjaśnień o stanie sprawy. Jak wynika z brzmienia wyżej przytoczonego przepisu strona postępowania egzekucyjnego ma prawo żądania od komornika udzielenia wyjaśnień. Wykonanie tego obowiązku przez organ egzekucyjny ma zapewnić realizację zasady jawności postępowania. Podając za komentarzem do art. 763 k.p.c.: „Prawidłowe wykonanie praw wszystkich zainteresowanych postępowaniem osób, przede wszystkim stron, wymaga, aby miały one wiedzę o czynnościach podejmowanych przez organ egzekucyjny. Mogą one dzięki temu bronić swoich interesów, podejmując środki przysługujące im zgodnie z przepisami KPC.” (Art. 763 KPC Z. 2022, wyd.11/F. - G.). Jednocześnie należy wskazać, że dłużnik jest stroną postępowania egzekucyjnego i zgodnie z art. 9 § 1 k.p.c., ma prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, radca prawny H. L. wzywając Komornik Sądową A. W. (1) o rozliczenie prowadzonej egzekucji z mienia reprezentowanych przez niego klientów, tj. udzielenie informacji jakie kwoty zostały przekazane wierzycielowi, jakie kwoty zostały naliczone, jak podzielono sumę uzyskaną z egzekucji, datę przekazania tych kwot oraz czy była kierowana do sądu sprawa o rozstrzygnięcie zbiegu egzekucji, odpowiada dyspozycji art. 763 § 1 k.p.c. Nie można zatem z tego powodu czynić radcy prawnemu H. L. zarzutu naruszenia art. 6 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 804 § 1 k.p.c.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., w składzie orzekającym, podziela również stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego co do niezasadności zarzutu strony skarżącej dotyczącego twierdzenia, iż radca prawny H. L. wywiązywał się ze swoich obowiązków zawodowych wyłącznie w celu spełnienia oczekiwań klientów i na skutek ich bezpodstawnych żądań.

Stosownie do postanowień art. 7 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny, przy wykonywaniu czynności zawodowych, powinien być wolny od wszelkich wpływów wynikających z jego osobistych interesów, nacisków z zewnątrz oraz ingerencji z jakiegokolwiek strony lub z jakiegokolwiek powodu. Wyrażone przez kogokolwiek polecenia, ograniczające niezależność sugestie czy wskazówki, nie mogą wpływać na prezentowane przez niego stanowisko w sprawie.

Zgodnie natomiast z art. 7 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie może naruszać zasad etyki zawodowej i niewłaściwie wywiązywać się z obowiązków zawodowych w celu spełnienia oczekiwań klienta lub osób trzecich.

Podając za komentarzem do art. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego: „Stanowisko wyrażone przez radcę prawnego w sprawie powinno być wynikiem dokonanego przez niego merytorycznego opracowania obowiązującego prawa i ukształtowanych na tej podstawie wniosków. W tym kontekście należy zauważyć, że zadaniem radcy prawnego jest prawna ochrona interesów podmiotów, na rzecz których radca prawny świadczy pomoc prawną (art. 2 RadPrU).” (Komentarz do art. 7 KERP red. Scheffler 2023, wyd. 4/ Woroniecka).

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., czynności podejmowane przez radcę prawnego H. L. mieszczą się w zakresie obowiązującego porządku prawnego i podejmowane były w celu ochrony uzasadnionych praw jego klientów. Nie można zatem uznać za uzasadnione zarzuty strony skarżącej, że działania radcy prawnego podjęte w uzgodnieniu z klientami, mieszczą się

w granicach prawa stanowią naruszenie art. 7 ust. 2 i ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Słusznym jest zatem stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego M. B. (2) zawarte w zaskarżonym postanowieniu, że radca prawny jako pełnomocnik klienta, działał wyłącznie w celu ochrony uzasadnionych praw jego klientów i nie żądał od skarżącej działań niezgodnych z prawem.

Nie można również radcy prawnemu H. L. czynić zarzutu naruszenia art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z tytułu wezwania z dnia 27.09.2022 r., skierowanego do Komornik Sądowego A. W. (1) do „rozliczenia” prowadzonej egzekucji oraz zapłaty odszkodowania. Podstawę prawną niniejszego wezwania stanowi art. 763 § 1 k.p.c., oraz art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. Należy zauważyć, wezwanie do zapłaty jest pierwszym etapem dochodzenia należności przed sądem. Zatem nie można się zgodzić ze stanowiskiem skarżącej, że niniejsze wezwanie narusza powagę komornika jako funkcjonariusza publicznego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., działania radcy prawnego H. L. jako pełnomocnika M. i B. K. oraz A. K. nie można uznać jako przewinienia dyscyplinarne w rozumieniu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, art. 6, art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. zapisami art. 804 § 1 k.p.c., art. 770 § 1 i § 2 k.p.c.

i art. 773 k.p.c., albowiem radca prawny H. L. wykonywał swoje obowiązki zawodowe sumiennie, rzetelnie, z należytą starannością, wolny od nacisków zewnątrz a swoim działaniem nie naruszył powagi instytucji komornika sądowego.

Na marginesie należy wskazać, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego regulują nie tylko zbieg egzekucji administracyjnej i sądowej (art. 773 k.p.c.) ale również zbieg egzekucji sądowej (art. 773¹ k.p.c.). Natomiast podanie błędnego imienia skarżącej wynika z oczywistej omyłki i nie ma wpływu na wynik sprawy.

Słusznym natomiast jest twierdzenie Komornik Sądowej A. W. (1), że zgodnie z art. 27 ustawy o komornikach sądowych, komornik sądowego obowiązuje tajemnica służbowa. W myśl bowiem art. 27 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych komornik jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość ze względu na wykonywane czynności. Stosownie do postanowień art. 27 ust. 3 w/w ustawy obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ustaje, gdy komornik składa zeznanie jako świadek lub strona przed sądem lub prokuratorem, chyba że ujawnienie tajemnicy zagraża dobru państwa. W tym przypadku od obowiązku może zwolnić komornika Minister Sprawiedliwości. Zgodnie natomiast z art. 27 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych w postępowaniu dyscyplinarnym oraz postępowaniu o odwołanie komornika z zajmowanego stanowiska w trybie przewidzianym w art. 19 ust. 2 przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio. Należy jednak zaznaczyć, że zgodnie z aktualnym piśmiennictwem, przepis art. 27 ust 4 ustawy o komornikach sądowych nie ma zastosowania do postępowań dyscyplinarnych w ramach korporacyjnych struktur organizacyjnych przed organami niebędącymi sądami w rozumieniu Konstytucji RP. Przepis art. 27 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych nie dotyczy postępowania dyscyplinarnego samorządu adwokackiego, radców prawnych, adwokackiego itp. (C. W., (...) 2020, Nr 12).

Powyższe, nie ma jednak wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie znalazł zatem podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia oraz uznał, że nie doszło do naruszenia art. 438 pkt 2 i pkt 3 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., i na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U z 2022 r. poz. 1166) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k utrzymał w mocy w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 30 stycznia 2023 r., sygn. akt RD 116/22.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 166) i zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym w wysokości 1 000,00 (słownie: tysiąc złotych) obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działa jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.